

Mūžīgais

Darbs. Mīlestība. Ticība.

Ilmāra Baštika dzīvesstāsts

Investēt mūžīgajā

Intervija ar Intaru Jeseru

Pēdējā bulta

Ervīna Makmanusa uzruna GLS konferencē

Latvijas Baptistu
draudžu savienība

Ceļš bez strupceļa

Jēzus saviem mācekļiem saka: “Es esmu ceļš.” Jūdi daudz runāja par ceļu, pa kuru cilvēkiem ir jāstaigā, lai dzīvei būtu jēga. 5. Mozus 5:32-33 Mozus saka savai tautai: “Uzmanieties, lai jūs rīkotos tā, kā Tas Kungs, jūsu Dievs, jums ir pavēlējis, un neatkāpieties nedz pa labi, nedz pa kreisi. Bet pa ikkatru ceļu, ko vien Tas Kungs, jūsu Dievs, jums pavēl, jums ir jāiet, lai jūs dzīvotu un jums labi klātos un jūs ilgi dzīvotu tai zemē, ko jūs iemantosiet.” Par ceļu, kas ved pie Dieva, ir runājuši pravieši un psalmisti, par daudziem ceļiem pie Dieva stāsta arī pagāni, bet tikai Jēzus atļāviens sacīt: “Es esmu Ceļš.” Sekojot Jēzum, mēs nekad nenonāksim strupceļā, bet Viņš vienmēr aizvedīs pie Tēva.

Jēzus saka: “Es esmu Patiesība.” Psalmi 85:14 mēs lasām: “Taisnība staigās Viņa priekšā un ņems Viņa soļus sev par ceļa rādītājiem.” Cilvēks var meklēt patiesību, viņam var likties, ka viņš zina patiesību, bet mūsu patiesība, lai cik pārliecinoša tā nebūtu, bieži izrādās tikai puspatiesība vai meli. Jo ātrāk mēs to saprotam, jo mazāk no dārgā laika, ko Dievs mums ir devis, pazaudējam. Ir tikai viena patiesība, kas ir absolūta un nekad nepievils – Jēzus Kristus.

Jēzus saka: “Es esmu Dzīvība.” Psalmi 16:11 mēs lasām: “Tu dariji man zināmu dzīvības ceļu, Tu piepildi mani ar prieku sava vaiga priekšā, un jaukas, svētības pilnas dāvanas pie Tavas labās rokas ir mūžīgi.” Kopš pasaules radīšanas cilvēks

Kopš pasaules radīšanas cilvēks vienmēr ir domājis par savas dzīves jēgu. Viņš to ir meklējis gudrībā, naudā, varā, baudā, bet vienīgo jēgu dzīvei dod Jēzus Kristus.

viemēr ir domājis par savas dzīves jēgu. Viņš to ir meklējis gudrībā, naudā, varā, baudā, bet vienīgo jēgu dzīvei dod Jēzus Kristus. Salīdzinot ar Kristus godību, viss pārējais agrāk vai vēlāk izrādās nederīgs. Patiesu dzīvību mēs varam atrast tikai Kristū, jo Viņš savu dzīvību atdeva, lai mēs dzīvotu. Caur Jēzus krusta nopelni, caur Viņa nāvi un augšāmcelšanos mēs atrodam ceļu, patiesību un dzīvību, kas rezultātā mums dod Mūžības cerību.

Pirms vairākiem gadiem lauku mājas bēniņos atradu vecu Bibliu un kārtīgos ādas vākos iesietu Dziesmu grāmatu latviešu valodā. Šīs grāmatas bija vairākus gadsimtus vecas. Mani pārsteidza fakts, ka gan Bībelei, gan dziesmu grāmatai lapu malas bija tā nodilušas, ka daudzviet varēja tikai nojaust, kādi vārdi lapu malās sākotnēji ir bijuši. Es tajā brīdī pavisam taustāmi sapratu, ko patiesībā nozīmē Dzīvības maize. Mūsu senči no paaudzes uz paaudzi baudījuši šo garīgo maizi un mantojuši to cits no cita kā vislielāko dārgumu. Tā rīkojas cilvēki, kuri ir patiesi piedzimuši no Augšienes, kuri ir saņēmuši glābšanu, pestīšanu, kuri pazīst vienīgo ceļu, patiesību un dzīvību, kas ved pie Tēva debesīs. Šodien es ar apbrīnu domāju par mūsu senčiem, kuru bibliotēkā, iespējams, bija tikai trīs grāmatas latviešu valodā – Bībele un Dziesmu grāmata, kas deva garīgo dzīvību, un pavārgrāmata, kas deva spēku cilvēka miesai. Viņiem nebija gandrīz nekā no tā, kas mums ir šodien, bet bija tas, ko daudzi mūsdienās ir atmetuši kā nekam nederīgu nastu – Jēzus Kristus. Bez Viņa mūsu ceļi vienmēr novedīs strupceļā.

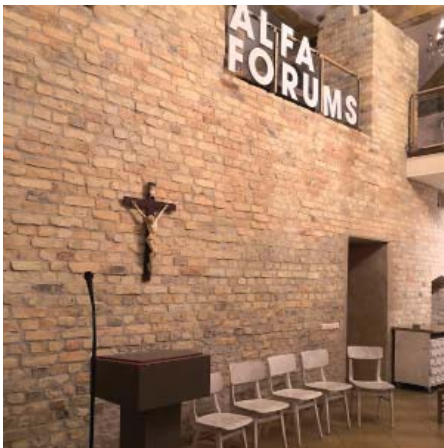
Ainars Purmalis
LBDS padomes loceklis

**ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība.
Neviens nenāk pie Tēva
kā vien caur mani.**

Jāņa ev. 14:6

Notikumi

14. septembrī Rīgas Sv. Terēzes no Bērna Jēzus mājīgajā draudzes namā notika Alfa Forums, “Izlaušanās” – kā kristiešiem “izlauzties” no saviem ticības cietokšņiem, kā būt atvērtākiem Jēzus pavēlei mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu? Alfa ir ne tikai evaņģelizācijas instruments, bet arī ceļš katram kalpotājam uz pilnīgāku un dziļāku mīlestību pret tiem, kuri ir mums blakus. Diena bija piepildīta ar lekcijām, apmācību, diskusijām, slavēšanu un aizlūgšanām. Forumu apmeklēja vairāk kā 100 dažādu draudžu un konfesiju pārstāvju – gan tie, kas jau organizē Alfū, gan arī tie, kuri to šajā rudenī darīs pirmo reizi, kā, piemēram, dalībnieki no Jelgavas un Auces baptistu draudzēm.

14. septembrī atpūtas un nometņu centrā “Norkalni” tikās Latvijas krieviski runājošie baptistu garīdznieki un viņu dzīvesbiedres, lai caur pieredzes apmaiņu gūtu ierosmes efektīvākai kalpošanai savā draudzē, kā arī lai veidotos ciešākas sadraudzības saites garīdznieku sievu vidū un viņas varētu būt vienotas lūgšanās par savām ģimenēm, vīriem un draudzēm. Uz tikšanos bija ieradies 21 dalībnieks. Tikšanās laikā tika pārrunātas sekojošas tēmas: mācītāja ģimene un draudze, attiecības ģimenē, mācītāja sievas kalpošana draudzē. Kopā pavadītais laiks stiprināja un iedrošināja katru dalībnieku.

24. augustā Valmieras draudze organizēja pilsētā Ģimenes svētkus. Dalībniekiem bija iespēja vērtīgi un aktīvi pavadīt brīvdienas – iemēģināt disku golfu, velokartus, piepūsmas atrakcijas, rokdarbus, kā arī parādīt, kurš ir labākais šajos sporta veidos. Svētku laikā ģimenes varēja arī dzirdēt un redzēt vēsti par Kristu. Rokdarbos bērni kopā ar vecākiem veidoja magnētiņus, uz kuriem bija iedrošiņoši uzraksti un Bībeles panti, dalībniekiem bija iespēja iepazīties ar dažādu sabiedrībā zināmu cilvēku liecībām, kā arī papildināt pateicību un aizlūgšanu sarakstus. Ģimenes svētkos piedalījās apmēram trīs simti dalībnieku.

Septembra otrajā sestdienā uz tikšanos bija aicinātas visas Mācekļības programmas “Sieviete sievietei” dalībnieces, lai noskaņotu sirdis un prātus jaunajam mācību cēlienam, cita citu stiprinātu, iedrošinātu un kopā lūgtu. Programma Latvijā tiek piedāvāta jau sesto gadu. Tās mērķis ir veicināt sieviešu garīgo briedumu un izkopt prasmes apgūto un piedzīvoto dot tālāk citām sievietēm. Mācības tiek organizētas mazās grupās, lai būtu maksimāla dalībnieku iesaiste un apgūto varētu jau mācību procesā praktizēt. Šogad mācības uzsāk 9 jaunas dalībnieces, lai gan mācīties gribētāju bija vairāk, nekā programmā bija iespējams uzņemt. Kurss “Pieaugt sirdsgudrībā” pirmo reizi tiks piedāvāts latviešu valodā, un to apgūs 8 dalībnieces. Savukārt kursu “Equipping women to serve”, kurš pēdējo gadu būs angļu valodā, apgūs 5 dalībnieces. Programmas vadītājas un dalībnieces ir pateicīgas Dievam, kurš lieto šo programmu, lai veiktu nozīmīgas pārmaiņas sieviešu raksturos, dziedētu dvēseles ievainojumus un atjaunotu mīlestības pilno vērtības apziņu, kādu katrai piešķir Jēzus.

Darbs. Mīlestība. Ticība.

Draudze ir vieta, kur satiekas dažādas paaudzes. Lielī un mazi, dzīves pieredzes bagātie un jaunus izaicinājumus alkstošie. Visi Dieva mīlētī, visi Kristus aicināti, lai kopā būtu viena miesa, kas nes liecību par Viņu pasaulē.

Tā ir īpaša svētība – piedzīvot, kā to, ko tēvi mācījušies, dēli māca tālāk saviem bērniem un bērnubērniem. To piedzīvojis arī Ilmārs Baštiks. Aicinām ielūkoties viņa dzīvesstāstā, kas cieši caurvijies ar Latvijas vēstures līkločiem un apliecina Dieva bezapreķina žēlastību.

Tēvu raksturo darbs, mīlestība un ticība – tā īsumā Ilmāru Baštiku noraksturo viņa dēls, mācītājs Ainars Baštiks, kad īsi pēc Tēva dienas lūdzam viņu pastāstīt par savu tēti. Šogad nosvinējis 90. dzimšanas dienu, Ilmārs joprojām ir darbīgs – gan mīlestības, gan ticības darbos.

DARBS

Ilmārs Baštiks dzimis un uzaudzis Rāvā, tagadējā Durbes novada Dunalkas pagastā. Vai tad laukos darba trūkst? Darba bijis tik daudz, ka tas Ilmāru bērniībā pat aizkavējis no skolas gaitu sākšanas. Ja mājās piecas meitas un divi dēli, tēvam nekas cits nav atlicis, kā aicināt lauku saimniecības darbos talkā arī savus dēlus. Kad skolas gaitas tomēr uzsāktas, tās nemaz nav tik viegli veikušās, bet gadu no gada arvien sekmīgāk tika pieveikti arī skolas darbi. Īpašas atmiņas Ilmāram saistās ar pusaudža gadiem, kad, tuvojoties 2. Pasaules kara beigām, tēvs salauzis kāju. Bet lauki taču apdami. Kas to darīs? Tēvs sēdējis lauka malā, devis norādījumus, un Ilmārs, kuram tajā laikā bija vien 13 gadi, kopā ar gadu vecāko brāli aparusi visus 15 hektārus zemes.

Ilmāra darba dzīve gan vēlāk vairāk saistās ar darbu pilsētās. Pēc Skolotāju institūta beigšanas piecus gadus strādājis Saldū kā fizikas un matemātikas skolotājs, kur viņu, starp citu, kādi joprojām atceras ar labu vārdu. Viena no spilgtākajām

atmiņām no šī laika ir, kad īsi pēc Staļina nāves pirmo reizi veikalā bijusi nopērka ma baltmaize. Prieks un savāds satraukums vienlaikus.

Kad 1957. gadā Ilmārs apprecas, viņa darba, mīlestības un ticības dzīve turpinās Liepājā. Par savu darba vietu viņš līdz pat 70 gadu vecumam sauc “Liepājas Metalurgu” – šeit strādājis kā celtniecības inženieris, bet vēlāk – martenā, metālkaušēšanas cehā, kur līdz pat aiziešanai pensijā darbs ritējis trīs maiņās – četras dienas no rīta, četras vakarā un tad vēl četras nakts. Rokas nav rimušās arī ārpus darba – gan palīdzot ģimenes lauku mājās dārza un galdniecības darbos, gan ikdienā mācot bērniem, kā tikt galā ar visiem dzīves jautājumiem. Kad darbos aicināti palīgā bērni, nereti nācies dzirdēt – kāpēc tik daudz, kāpēc tik ilgi? Ilmāra atbilde parasti bijusi – jo grūtāk un ilgāk strādāsi, jo stiprāks un izturīgāks būsi. Ainars Baštiks apstiprina, ka šie vārdi arī viņam nākuši dzīvē līdzī, īpaši tos atcerējies, kad, dienot Sahalinā padomju armijā, bijis jāskrien pilnā bruņojumā desmit kilometri pāri kalniem.

Lai gan darbs bijis un joprojām ir ļoti nozīmīga Ilmāra dzīves daļa, tomēr vienmēr laiks atrasts arī grāmatām. Personīgā bibliotēka pildījies visai strauji – katru nedēļu nopērkot pa grāmatai. Grāmatas no sērijām “Ievērojamo cilvēku dzīve”, “Apvārsnis”, ceļojumu apraksti, zinātniskās fantastikas grāmatas, dzejoļu grāmatas –

Mūsu attiecības ģimenē bija dabīgas un praktiskas, nekā uzspēlēta. Varējām justies droši un nozīmīgi.

tās visas ne vien plauktos gulējušās, bet arī lasītas. Joprojām tiek lasītas. Un vienmēr lasāmo grāmatu sarakstā ir arī Bībele.

MĪLESTĪBA

Cilvēki Ilmāru Baštiku raksturo kā visur klātesošu. Viņa vēlme vienmēr bijusi sabalansēt dzīvi gan ģimenē, lai tajā būtu miers, gan plašākā radu saimē, gan arī draudzē un sabiedrībā kopumā. Būdam mierīgs, pacietīgs un atbalstošs, uz to aicinājis arī citus. Viņa mīlestību baudījusi sieva Aina un bērni – Ainars, Inguna un Gundars (gājis bojā autoavārijā pirms 25 gadiem), un to turpina baudīt viņa mazbērni un mazmazbērni. Mīlēt ne vien pašam, bet mudināt uz to arī citus, mācīt to saviem bērniem – piemēram, sagādāt nelielas dāvanīņas, ko iedot bērniem, lai viņi apsveiktu mammu Mātes dienā arī tad, kad kalendārā šādas dienas vēl nebija – tā dažādos veidos mīlestība vairojusies un turpina iet plašumā.

Īpašas ģimenē vienmēr bijušas svētdienas. Sākumā laiks kopā Liepājas Pāvila draudzes dievkalpojumā, tad ceļš uz mājām, pusdienu gatavošana un pastaiga visai ģimenei uz jūrmalas parku un sarunas, stāsti par bērniņu un dzīvi vispār, kas bērnus aizrāvušas vairāk nekā jebkādas atrakcijas vai citas izklaides. Savukārt darba dienu vakaros no pavasara līdz pat oktobrim kopīgas peldes jūrā. Neiztrūkstoša vakaros bijusi vakara dziesmiņa un mutes ermoņiku spēlēšana. Ainars Baštiks atzīst: “Mūsu attiecības ģimenē bija dabīgas un praktiskas, nekā uzspēlēta. Varējām justies droši un nozīmīgi.”

TICĪBA

Ilmāra Baštika vecāki bija Brāļu draudzes locekļi. Kad pēc 2. Pasaules kara Brāļu draudzes tika izformētas, ģimene pievienojās Liepājas Pāvila un Ciānas draudzei. Kopš 1946. gada Liepājas Pāvila draudzes rindās ir arī Ilmārs – gan dziedot korī, gan kalpojot kā diakons, padomes loceklis, sakot liecības, deklamējot. Ja notiek kursi, lekcijas – dalībnieku vidū vienmēr arī Ilmārs Baštiks, jo viņa vēlme arvien bijusi mācīties, pilnveidoties, pieaugt. Par to lie-

cina arī piezīmes, ko Ilmārs joprojām veic, lasot Bībeli. Ja kas uzrunājis no lasītā vai dievkalpojumos dzirdētā – tas tiek pierakstīts. Vienalga, vai mājās, vai ciemojoties pie mazbērniem, Bībeles lasīšana ir daļa no Ilmāra ikdienas. Tāpat kā lūgšana.

Dzimtas stiprinājums ir īpašais Ilmāra tēva Miķeļa Baštika dzīves stāsts. Piedzimis kā ārlaulības bērns, kas tajā laikā mātei un bērnam nozīmēja izolētību no sabiedrības, viņš piedzīvojis īpašu Dieva uzmanību. Mitinājies necilā namiņā Jūrmalcienā, gājis jūrā. Reiz vētrā laiva apgāzusies, divi no viņa zvejas biedriem noslīkuši, bet Miķelis brīnumainā kārtā ticis krastā. Pateicībā par izglābšanos devies uz baznīcu, lai pateiktos Dievam. Vēlāk iekrājis naudu, bet, atsaucoties drauga lūgumam, kurš vēlējies celt māju, Nikolaja zelta rubļus aizdevis viņam. Sācies karš, Miķelis paņemts strēlniekos. Atgriezies sveiks un vesels, un, pateicībā par dalību Brīvības cīņās, saņēmis dāvinājumā no valsts zemi Rāvā, kur pats varējis dzīvot un savu ģimeni veidot. Arī toreiz, pateicībā par šo kārtojumu, devies uz baznīcu, lai paldies pateiktu Dievam. Kad šogad šajā pat nelielajā Jūrmalcienā baznīciņā Ilmāra jaunākā mazmeita jeb Miķeļa jaunākā mazmazmeita Katrīna svinēja

**Dzīvē svarīgi
izdarīt ko tādu,
kā augļus baudīs citi.**

laulību dievkalpojumu un apkārt skraidelēja arī deviņi Ilmāra mazmazbērni, tad radi savā starpā sprieduši – Miķelis viens pats šeit izcīnīja savas dzīves cīņas, tās varēja arī šeit beigties, bet kādu žēlastību Dievs viņam parādījis! Un tā turpinās joprojām.

Mazdēls Miķelis Baštiks, kurš nes sava vecvectēva vārdu, savu vectēvu Ilmāru kā piemēru minējis *TedxRiga* uzrunā. Dzīvē svarīgi izdarīt ko tādu, kā augļus baudīs citi. Kā piemērs tam viņam ir vectēvs, ar kuru kopā pirms pāris gadiem iestādījis piecdesmit valrieksta kokus. Pirmā raža tiem būs tikai pēc desmit gadiem. Šo koku ražu baudīs nākamās paaudzes. Dzīvot ne sev, bet par svētību citiem – tā ik dienas joprojām ir Ilmāra Baštika dzīves noteicošā vadlīnija.

Sagatavoja

“Baptistu Vēstnesis” redkolēģija

Ar cerību un ticību sirdī

No 9. līdz 11. augustam, vienā laikā ar 16. Priekules Ikara svētkiem, notika 5. Priekules Mūzikas festivāls, kuru organizēja LBDS Muzikālās kalpošanas apvienība.

Kā ierasts, arī šogad festivāls norisinājās trīs dienas. Tajā piedalījās dziedātāji un mūziķi no Rīgas, Liepājas, Priekules, Ventspils, Talsu, Jelgavas, Mazsalacas, Skrīveru un Viesītes draudzēm, kā arī Priekules novada mūziķi, Maestro Raimonds Pauls, solists Daumants Kalniņš, aktieri Dita Lūriņa un Mārtiņš Egliens.

Piektdien, 9. augusta vakarā, svētku atklāšanas koncertā Priekules daudzfunkcionālajā sporta hallē dziedāja draudžu apvienotais koris, Mūzikas festivāla *Kompass* jauniešu koris, pielūgsmes mūziķi un solisti. Klātesošos sveica Priekules draudzes sludinātājs Guntars Lašauri un Priekules novada domes priekšsēdētāja Vija Jablonska.

Savukārt sestdienas rītā, 10. augustā, ar mirdzumu acīs, ar cerību un ticību sirdī skanīgas dziesmas dziedot, visi festivāla dalībnieki devās Ikara svētku gājienā. Pēc gājiena ar pārdomātām programmām, sludinot Kristus vēsti, draudžu mūziķi dziedāja un spēlēja ielu muzicēšanas maratonā. Šogad tas notika trīs vietās: pie Priekules Evaņģēliski luteriskās baznīcas, Priekules slimnīcas dārzā un pie Zviedru vārtiem.

Jau vairākus gadus svētkos muzicē kāds īpašs viesis. 3. Priekules Mūzikas festivālā tas bija Renārs Kaupers, 4. Priekules Mūzikas festivālā – Daumants Kalniņš. Arī šis gads nebija izņēmums. Sestdienas vakarā, svētku lielkoncertā, draudžu apvienotais koris, Priekules novada mūziķi un simfoniskais orķestris diriģenta Mārtiņa Berga va-

dībā muzicēja kopā ar Maestro Raimonu Paulu, solistu Daumantu Kalniņu, aktieriem Ditu Lūriņu un Mārtiņu Eglienu.

Svētdien svētku noslēguma ekumēniskajā dievkalpojumā uzrunu teica Priekules draudzes sludinātājs Guntars Lašauri, adventistu draudzes mācītāja Līvija Baltrušaitē-Karzone, bet svētrunu – Rīgas Mateja draudzes mācītājs Ainars Baštiks. Muzicēja festivāla dalībnieki: apvienotais draudžu koris, pielūgsmes mūziķi un solisti.

Festivāla ideja radās ne tik sen, tikai pirms 12 gadiem, kad 2007. gadā Priekules draudze kopā ar LBDS Muzikālās kalpošanas apvienību Priekulē sarīkoja 1. Koru festivālu, kura moto bija "Pārbaudi pamatu". Šī festivāla idejas autors bija tagadējais Ventspils draudzes mācītājs Pēteris Tervits, kurš tajā laikā kalpoja Priekulē. Šobrīd Koru festivāls pārtapis par Priekules Mūzikas festivālu, un tā iniciators un idejiskais autors jau vairākus gadus ir komponists Ēriks Ešenvalds. Festivāla būtība palikusi nemainīga - iespēja visiem kopā slavēt Dievu.

Festivāls ir izskanējis. Ir apkopotas dalībnieku atziņas un spilgtākās atmiņas par festivālu. Lūk, kādas no dalībnieku atmiņām, kas var palīdzēt pakavēties festivāla norisē: "Sirsnīgums, kopā būšana, rūpes vienam par otru un, protams, skanīgas dziesmas", "Kopīgā sadziedāšanās! Maratons, kas deva iespēju dzirdēt Labo Vēsti cilvēkiem dažādās pilsētas vietās", "Sajūta, esot pašā festivālā", "Kopības sajūta lielajos koncertos, smaidīgi vadītāji, atbildības un darba sajūta Maestro Raimonda Paula koncertā", "Emociju bagātība koncertos", "Dziedāšana uz skatuves pēc maratona, gardais ēdiens", "Iepazītie cilvēki", "Svētdienas dievkalpojums un koru maratons" u.c.

Dziedāt slavas dziesmas Dievam, sludināt Kristus žēlastību caur dziesmām, būt sadraudzībā citam ar citu, šāda iespēja mums būs jau drīz, pēc nepilna gada, kad tiksimies 9. baptistu Dziesmu svētkos Kuldīgā. Šobrīd MKA padome strādā pie svētku repertuāra izveides. Drīzumā tas tiks izsūtīts draudzēm. Pateicamies visiem par dalību 5. Priekules Mūzikas festivālā!

Uz tikšanos Kuldīgā!

Sarmīte Pāvulēna

MKA padome

Foto: Līga Svāra, Andris Gertsons

Jauns starts

Baltijas Pastorālā institūta divas neklātienas programmas – “Pastorālā kalpošana” un “Draudzes vadība” – startēja septembra sākumā, pulcējot 20 jaunus studentus no 15 Latvijas draudzēm.

Svētbrīdī iedrošinājuma un izaicinājuma vārdus jaunajiem studentiem veltīja BPI direktors, LBDS bīskaps emeritus Pēteris Sproģis, LBDS bīskaps Kaspars Šterns un LBDS bīskapa vietnieks Edgars Godiņš. Pielūgsmi vadīja Lūkass un Patrīcija Tolberti no Ādažu Misijas draudzes.

“Pastorālās kalpošanas” programmā uzņemti 12 studenti: Artūrs Jonaitis (Liepājas Pāvila draudze), Juris Beķeris-Brīvkalns (Liepājas Centra draudze), Oskars Andersons (Rīgas Mateja draudze), Jānis Siders (Mērsraga draudze), Oļegs Klugačs (Ventpils draudze), Jānis Ābols (Saldus draudze), Jānis Jēkabsons (Siguldas draudze), Viktors Reinholds (Nariņciema draudze), Jānis Šnikvalds (Ogres Trīsvienības draudze), Vladimirs Semjonovs (Rīgas Ilģuciema “Atmodas” krievu draudze), Māris Megnis (Rīgas Āgenskalna draudze) un Leonīds Barsuks (Auces draudze). Programma domāta puišiem un vīriem, kas satvēruši Dieva aicinājumu uz draudzes garīdznieka vai draudzes dibinātāja kalpošanu un vēlas iegūt nepieciešamās zināšanas, izpratni, prasmes un attieksmes.

“Draudzes vadības” programma domāta ikvienam draudzes loceklim un loceklei ar vadības potenciālu, kas ir gatavi savas spējas un talantus ieguldīt draudzes kalpošanas attīstīšanā. Šajā programmā mācības uzsākuši 8 studenti: Viktors Kalniņš, Arvīds Keinis, Viljams Šulcs (visi trīs - Rīgas Golgātas draudze), Ruta Buivide (Auces draudze), Gvido Grands (Rīgas Mateja draudze), Gita Kudiņa (Brocēnu draudze), Aija Maķevica (Talsu draudze) un Ināra Roziņa (Ogres Trīsvienības draudze).

Mācības turpina arī “Pastorālās kalpošanas” programmas 2. kursa studenti, kuri šajā gadā lielāko daļu laika pavada, kalpojot savās draudzēs, uz mācībām pulcējoties vienu nedēļu mēnesī. Septembrī puiši kopā ar Rīgas Internacionālās draudzes mācītāju Marku Sandbergu diskutēja par Rakstu, kristīgā pasaules uzskata un mūsdienu kultūras mijiedarbību kursa “Draudze un kultūra: Kas Korintai kopīgs ar Rīgu?” ietvaros. Puišiem uzticīgi turpina kalpot viņu mentori – garīdznieki Igors Rautmanis, Nauris Graudiņš un Oskars Lūsis.

Atbalstīsim un uzmundrināsim tos, kuri uzdrošinās spert nākamo soli savā izaugsmē, lai kļūtu par Dievam tīkamākiem un labāk sagatavotiem vadītājiem mūsu draudzēs.

Līva Fokrote

BPI Studiju daļas vadītāja

Foto: Mareks Šteins

Atsaucoties aicinājumam, uzticoties apsolījumiem

Šī gada 1. septembrī par LBDS sludinātāju tika licencēts Olaines latviešu baptistu draudzes dibinātājs Oskars Lūsis. Oskars Lūsis ir dzimis un uzaudzis Rīgā, bet nu jau vairāk kā 10 gadus viņš ar ģimeni dzīvo Olaines novadā, pēdējos gadus īpaši veltot aicinājumam, kuru saņēmis no Dieva – jaunas draudzes dibināšanai Olainē.

“Es kalpoju Olainē un turpināšu to darīt,” saka Oskars. “Es redzu šajā pilsētā, novadā milzīgu potenciālu. Tomēr tieši tikpat lieli ir arī izaicinājumi. Rīgas un Jelgavas tuvums, ātrais dzīves ritms, aizņemība. Es ticu, ka Olainē ir vieta stiprai latviešu baptistu draudzei. Priekšstats par Olaini ir, ka tā ir vieta, no kuras cilvēki brauc uz citām vietām pēc kaut kā – iepirkties, strādāt, izklaidēties, arī “garīgi pabaroties”. Bet kāpēc gan nevarētu būt otrādi? Ir daudz vietu, kas mazākas par Olaini, tomēr tajās ir baptistu draudzes, kas darbojas un sludina Evaņģēliju vietējiem cilvēkiem, draudzes, kas ir tur un tad, kad cilvēkiem tās ir visvairāk nepieciešamas.”

Pirms Oskars sadzirdēja šo Dieva aicinājumu, viņš 14 gadus strādāja par skolotāju, darbojās vairākās nevalstiskās organizācijās, mēģinot ieviest izmaiņas izglītības sistēmā valsts mērogā. Pēdējos gadus viņš strādāja par Rīgas Tehniskās universitātes sagatavošanas kursu vadītāju.

Laikā, kad Oskars saprata, ka Dievs viņu uzrunā veidot draudzi, piedzima viņa un Elīnas vecākais dēliņš. Roberta priekšlaicīgā dzimšana, slimnīcā un lūgšanās pavadītais laiks lika Oskaram un viņa ģimenei mainīt savu dzīvi par 100 procentiem. Oskars aizgāja no labi apmaksāta darba, iestājās Baltijas Pastorālajā institūtā un visu savu no mācībām brīvo laiku sāka veltīt draudzes dibināšanai Olainē.

Svinīgajā licencēšanas dievkalpojumā Oskars minēja, ka ceļā uz šo aicinājumu viņš ir ļoti pateicīgs saviem vecākiem, kas atbalstīja un uzticējās savam dēlam, kas, jau kā nobriedis vīrs, tik radikāli un pēkšņi mainīja savu dzīvi. Taču vislielāko pateicību par atbalstu, būšanu blakus visos skaistajos un arī smagajos brīžos Oskars velta savai sievai un trīs dēlu mātei Elīnai. Lielā mērā tieši pateicoties Elīnai, Oskars sāka apmeklēt draudzi un iepazīt Dievu, līdz 2010. gadā kristījās Rīgas Vīlandes baptistu draudzē.

“Kļūšana par licencētu sludinātāju man bija loģisks nākamais solis,” atzīst Oskars Lūsis. “Es esmu draudzes dibinātājs, faktiski pildu draudzes gana vai mācītāja funkcijas. Tajā pašā laikā garīdznieku aprindās ir zināms, kurš ir licencēts sludinātājs un kurš nav. Un līdzīgi kā tas ir ar draudzēm, kas savu piederību nav norādījušas nevienai konfesijai, rodas lieki jautājumi – kāpēc, kādi ir tavi/jūsu uzskati, kas ir jūsu ticības pamati. Licencēšana noņem no dienas kārtības nevajadzīgus jautājumus un ļauj viēglāk sadarboties arī ar citu konfesiju garīdzniekiem. Lai arī nekas manā dzīvē pēc licencēšanas nemainās, pildu to, ko Dievs man ir uzticējis,

Foto: Ansis Vēgners

tomēr pieaug atbildības apziņa. Es to salīdzinātu ar reģistrētu laulību. Kad tu apprecies, tu to paziņo visiem. Uz tevi skatās kā uz precētu un sagaida no tevis precēta vīra rīcību. Līdzīgi tas ir ar licencētu sludinātāju vai ordinētu mācītāju.”

Oskaru apsveikt bija ieradusies daudz viņa draugu un atbalstītāju. Apsveicēju vidū bija mācītāji un vadītāji no Rīgas Vīlandes, Rīgas Āgenskalna, Jelgavas, Bauskas, Rīgas draudzes “Mājvieta” un Olaines krievu draudzes, kā arī Latvijas Baptistu draudžu savienības bīskaps Kaspars Šterns un Garīdznieku brālības priekšsēdētājs Edgars Godiņš.

Pēc dievkalpojuma Oskars atzina, ka priecājas par katru, ar ko varēja būt kopā šajā viņam nozīmīgajā brīdī. “Es būtu gribējis aicināt vēl vairāk cilvēku, bet telpas izmērs to neļāva darīt. Dievkalpojumā un arī pēc tam dzirdēju daudz vārdu, kas saistījās ar izturību, ar ciešanām, ar to, ka nebūs viegli. Un tam es pilnībā piekritu. Mēs esam gājuši cauri un joprojām dodamies cauri vētrām. Citreiz esam viļņa virspusē, citreiz lejā. Uz šī fona izcēlās kāds cilvēks, kurš, nedaudz pārfrāzējot, teica – es tevi apsveicu, beidzot tev viss būs sakārtots, viss labākais tev vēl ir tikai priekšā! Tas arī man pašam pavēra acis citam skatījumam. Mēs zinām par kristiešu ciešanām, vajāšanām. Dažreiz mēs par to arī sludinām. Un tik reti mēs, arī es, atceramies par otru pusi – par Dieva apsolījumiem, par Dieva mīlestību un apsardzību. Ne tikai mūžības skatījumā, bet arī ikdienā.”

Nora Rautmane
Āgenskalna draudze

Investēt mūžīgajā

Intars Jesers, BPI 2. kursa students

Vecums: 21

Ģimene: neprecējies, bet “aizņemts”

Kristīts: 2013. gada 13. oktobrī

Šobrīd: Karostas jaundibināmā draudze, jauniešu vadītājs.

Mana mīlākā Bībeles grāmata – Mozus grāmatas un Psalmi.
Cilvēks Bībelē, kuram jutos līdzīgs – noteikti apustulis Pēteris, viens no Jēzus 12 mācekļiem.

Savu dzīvi nevaru iedomāties bez izaicinājumiem.

Pasauli redzu kā milzīgu labirintu ar neskaitāmiem ceļiem, kur cilvēki maldās un meklē izeju.

BPI iegūta atziņa – vadītājus nevērtē pēc prasmēm, bet pēc rakstura. Prasmes vari apgūt jebkurā laikā, bet pie sava rakstura ir jāstrādā visu savu dzīvi.

Tevi apkārtējie cilvēki raksturo kā ļoti mērķtiecīgu. Ko tu pats teiktu – kas esi un kāds esi?

Man patīk mērķi, man patīk zināt, uz ko es eju. Cenšos novest līdz galam iesāktās lietas, jo tas raksturo vīrieti, kurš spēj uzņemties atbildību un tur savu vārdu. Runājot par sevi, es teiktu, ka esmu karstgalvis, celmlauzis, nebaidos iet pretī nezināmajam, un ar tikpat dedzīgu sirdi mīlu savu Kungu Jēzu!

Pirms nonāci BPI, bija tavs ceļš pie Kristus, uz draudzi. Kāds tas bija?

Vēl pirms pusaudžu gadiem man bija jautājumi un nesaprašana par šīs pasaules sistēmu. Redzot visu, es sev iekšēji jautāju: “Vai tas ir viss?” Negribēju ticēt tam, ka nekas vairāk par šo nav. Tā sākās mana iekšējā dziņa un meklēšana pēc kaut kā vairāk. Tad Dievs man lika ceļā īstos cilvēkus, kas mani soli pa soli veda tuvāk Viņam. Dienas centrs Karostā, Grobiņas baptistu draudze, BPI Drafts, Karostas jaundibināmā draudze, BPI, un tagad šis ceļš turpinās. Katrs posms man kaut ko ir mācījis un veicis investīciju manī. Katrā no šiem posmiem esmu sapratis, ka Dievs ir vēl lielāks, nekā es to biju iedomājies līdz šim. Mans ceļš pie Kristus nebija viegls. Tas prasīja daudz laika un daudz ciņu, līdz es sapratu, ka pasaulē nekas nespēj aizvietot to, ko dod Kristus. Līdz sapratu un nonācu līdz lēmumam, ka gribu atdot katru mazāko stūrīti no savas sirds Dievam. Tam vajadzēja kādu laiciņu.

Izvēle mācīties BPI tev bija izaicinošs lēmums. Kā vari raksturot mācības 1. kursā – kādi bija lielākie izaicinājumi, kādi ieguvumi?

Man šķiet, ka 1. mācību gads BPI ir bijis ļoti krāsains. Kā glezna ar daudz krāsām, kurā var saskatīt tik ļoti daudz. Gads ir bijis ļoti piepildīts, jo bijušas īstas emocijas, augšas un lejas, nespēks un liela enerģija, dažādi izaicinājumi un ciņa ar savu raksturu. Tas bija izaicinošs lēmums, jo priekšā bija tik daudz nezināma. Personiski mans lielākais izaicinājums bija atrast laiku sev. Atpūtai vai vietai, kur varētu izpaust savu māksliniecisko pusi vai iet uz zāli stieņus pacīlāt – lai arī kas tas būtu, ļoti svarīgi bija atrast šo laiku. Ikdienu bija jāpildīja ar pienākumiem, un, kad pastāvīgi uzturies cilvēkos, ir vajadzīgs laiks arī sev. Esmu sapratis, ka tas nemaz nav egoistiski.

Ieguvumu noteikti ir daudz, gan satura ziņā, gan piedzīvotā mācību atmosfērā ar kursa biedriem. Esmu sapratis, ka nav jābaidās no “kalniem”, kas mums priekšā. Kalni var būt lieli, bet neviens kalns nebūs tik liels, lai viņā nevarētu uzkāpt. Citiem vārdiem runājot, es atklāju, ka manu robežu limiti sniedzas vēl tālāk, nekā biju to domājis. Es spēju izdarīt vairāk, nekā pats to apzinos. Tieši tapēc ir vajadzīgi izaicinājumi un kādi smagāki apstākļi, kas mūs norūda un reizē padara spēcīgākus.

Kad sāki mācības BPI, tu teici, ka tava sirds deg par jauniešiem. Vai tas tā ir joprojām?

Pavisam noteikti. Nav jau tā, ka sirds deg par aicinājumu visu laiku vienādā temperatūrā, ja tā to varētu sacīt. Ir brīži, kad šo degsmi jūtu

mazāk, un ir brīži, kad jūtu, ka sirds tiešām ir ļoti piepildīta šajā aicinājumā. Tās ir tās saucamās sezonas. "Ziemas sezonās", kad kaut kas neizdodas un īsti neredzi panākumus, degsmi noturēt ir grūtāk. Tajos brīžos jāatgriežas pie aicinājuma sākumpunkta un jājauc sev – par ko gan mana sirds dega? Vajag atcerēties, kas bija tie norādījumi, kuri apstiprināja aicinājumu, lūgt Dievu un saņemt atkal stiprinājumu. Jēzus saviem vienkāršajiem mācekļiem teica, lai viņi iet un dara par mācekļiem visas tautas. Es saku – vienkāršajiem mācekļiem, jo, lasot par viņiem, mēs varam redzēt, cik bieži viņiem pietrūka ticības un izdzisa degsme. Jēzus vienkāršiem mācekļiem nodeva tālāk savu misiju. Viņš to uzticēja mums; tā ir reāla lieta, kas mums ir uzticēta. Ir vērts padomāt, vai es aiz sevis būšu atstājis vismaz vienu uzticamu mācekli, kas mācekļos nākamo?

Man ļoti patīk pavadīt laiku kopā ar jauniešiem – spēļu vakaros, Exodus vakaros –, kas ir mācekļu veidošanas kurss, vai vienkārši būt līdzās viņiem. Man šķiet, ka jaunieši ātrāk spēj atklāties un nav sazīmējuši sev viltus maskas uz sejas. Viņi vēlas izzināt, apgūt kaut ko jaunu. Tapēc tā ir lieliska iespēja – investēt viņos mūžīgo, mācīt par Kristu.

Kā BPI prakses vietu tu esi izvēlējies Karostu. Kas tevi mudināja izdarīt šādu izvēli?

Mūsu varenajam Dievam priekš katra no mums ir jau sagatavots plāns. Plāns, kurā Dievs par visu ir padomājis. Vai es spēšu izdomāt labāku plānu priekš sevis? Šaubos gan. Tā kā esmu uzticējies savu dzīvi Dievam, tad arī uzdriks tos prasīt un jautāt Dievam, kāds ir Viņa plāns manai dzīvei? Kur man vajadzētu būt? Kur ir mana vieta Viņa lielajā plānā? Uzticēt dzīvi nozīmē uzticēt arī katru izvēli. Jautājot šos jautājumus, es saredzēju, ka Dievs mani aicina būt Karostā. Dievs runāja uz mani caur Biblii, caur kādiem īpašiem notikumiem un caur citiem cilvēkiem.

Šī gada Kongresā tikām aicināti iesaistīt vienu cilvēku dzīvē ar Dievu, sagatavot vienu mācekli un rūpēties par vienu cilvēku, kas atrodas grūtā dzīves situācijā. Kā Tev tas izdodas?

2018. gada oktobrī iepazinās ar kādu jauniņu, kurš nāca arī uz Exodus vakariem. Tulīt jau būs apritējis viens gads, kopš es viņu pazīstu. Pēc pusgada es kļuvu par viņa mentoru. Mēs kopīgi izvirzījām mērķus, ko vēlējamies īstenot, lasījām Biblii un runājām, kas notiek mūsu dzīvēs. Tā bija tik unikāla iespēja – būt kādam cilvēkam līdzās un redzēt, ar ko viņš cīnās. Tā uzticība, ko otrs cilvēks tev dod, ir daudz dārgāka par zeltu, un, pazaudējot to, tā vairs nebūs tādā līmenī, kāda tā bija sākumā. Katrā ziņā tas ir ļoti skaisti – būt blakus cilvēkam un redzēt viņa izaugsmi no brīža, kad viņš ir izdarījis izvēli sekot Kristum, un kā viņa ceļš turpinās. Tas patiesībā ir pagodinājums.

Pēc diviem gadiem mācības BPI būs beigušās. Vai jau esi domājis – kas tālāk?

Viens posms būs noslēdzies, un noteikti manā sirdī būs liela pateicība Dievam par Viņa plānu, ka Viņš manī daudz ielicis caur BPI. Es zinu, ka Dievam noteikti jau ir nākamie plāni un soļi, kas palīdzēs man augt kā vādītājam un Dieva kalpam. Es jau tagad sapņoju un domāju, ka es varētu darīt to un to, bet reizēm neziņa uzdzien kādas bailes. Pāri visam es zinu, ka mūsu Dievam pieder vara debesīs un virs zemes, tapēc satraukumam nav pamata. Es uzticos Dievam, ka viņš arī pēc BPI turpinās rūpēties par manu izaugsmi, par katru manas dzīves daļu, un Dievs zina vislabāk, kurš būs mans nākamais misijas lauks.

Ko lai "Baptistu Vēstneša" lasītāji aizlūdz par tevi?

Lūdziet par mani un arī sevi, lai mēs savā straujajā ikdienas ritmā nepazaudējam jūtīgumu attiecībā pret Dievu. Lai Dievs atver mūsu gara ausis, ka varam dzirdēt Svētā Gara balsi, kas klusi runā uz mums. Vēlos, lai lūdzat par manām attiecībām ar Dievu, jo, ja tās nav kārtībā,... tad arī viss pārējais ir lielā nekārtībā.

Sagatavoja

Baltijas Pastorālais institūts

MĒS KRISTŪ, KRISTUS MŪSOS

Vēloties būt tuvās attiecībās ar Jēzu un lasot par Viņu, atklājam Rakstu vietas, kas mudina mūs būt auglīgiem. Piemēram, gadījums ar vīģes koku, kuram Jēzus lika nokalst, kad izsalkuma brīdī starp tā lapām neatrada nevienu augli. Arī saukdam sevi par vīna koku un savus mācekļus – par zariem, Jēzus ir teicis, ka neauglīgie zari tiks nogriezti un sadedzināti.

Domājot par saviem panākumiem, dažkārt sev jautājam: "Vai esmu auglīgs zars? Vai man augļu ir pietiekami daudz?" Šāda domāšana, iespējams, liecina par to, ka uz sevi raugamies kā uz zariem, kas atrauti no stumbra, kam augli jānes patstāvīgi. Taču, saukdam sevi par vīnakoku, Jēzus māca, ka augļu ienākšanās var notikt tikai caur Viņu. Jēzus ir kā koka stumbrs, kas zarus tur un apgādā ar zemes labumu. Tāpēc ražīgums nav tik daudz atkarīgs no mūsu pūlēm, cik no mūsu palikšanas Kristū un Viņa dzīvības mūsos.

Šajā salīdzinājumā Jēzus arī piemin, ka Viņa un mūsu Tēvs ir kā dārznieks, kas auglīgos zarus iztīra, nogriežot nost visu lieko, lai tie nestu vairāk augļu. Ja Jēzus šajā līdzībā runātu par mums vairāk pazīstamiem augļu kokiem, piemēram, ābelēm vai plūmēm, varbūt Viņš vēl piebilstu, ka Tēvs zem auglīgiem, taču novārgušiem un nolīkušiem zariem paliek stutes, lai tie nenolūztu. Tas nozīmē, ka auglīgie zari arvien ir dārznieka aprūpē un dod lielāku ražu, nekā tie spētu dot paši no sevis.

Lai nestu augļus, mums jābūt Kristū un jāļauj Viņam būt mūsos.

Jurgis Šuba

Liepājas Pāvila draudze, diakons

**ES ESMU vīnakoks, jūs esat zari.
Kas manī paliek un es viņā,
tas nes daudz augļu.**

Jāņa ev. 15:5

Pēdējā bulta

GLS konference katru gadu izaicina un apmāca vadītājus, lai viņi nestu pozitīvas pārmaiņas savā ģimenē, skolā, darbavietā, draudzē vai tajā jomā, kurā Dievs aicinājis viņus darboties, tādējādi vairojot Dieva valstības ietekmi šajā pasaulē.

2018. gada GLS konferencē viena no visuzrunājošākajām bija Mozaikas draudzes Losandželosā mācītāja Ervina Makmanusa uzruna, aicinot dzīvot to dzīvi, kādai esam radīti. Piedāvājam šīs uzrunas saīsināto variantu “Baptistu Vēstneša” lasītājiem un aicinām pieteikties šī gada GLS konferencei!

Esmu pārliecināts, ka lielākās kaujas, kuras izcīnām, izcīnām sevi. Tās ir cīņas, kas plosās mūsu dvēselēs. Ja spējam iemācīties, kā uzvarēt tumsu, kas ir mūsos, tad varam palīdzēt savai dzīvei virzīties uz gaismas pusi. Kad cenšamies apgūt organizāciju vadības principus vai kultūru, tas viss šķiet ļoti objektīvi. Bet man šķiet, ka realitāte ir tāda, ka vairums esam šeit ne tikai lai saprastu, kā labāk vadīt savas organizācijas vai veidot izcilākas draudzes. Man šķiet, ka iekšēji esam līdz izmisumam nobijušies, ka mūsos visos ir izcilība, kas nekad netiks realizēta. Ka mūsos ir kaut kas tāds, kam netiekam klāt.

Kad manam dēlam bija 15 gadi, viņš teica: “Es gribu iepazīties ar to cilvēku, kurš deva tev vārdu.” Mēs aizlidojām uz otru valsts malu. Es nebiju runājis ar šo cilvēku 15 gadus. Es vedu savu dēlu iepazīties ar Bilu Makmanusu. Viņu pirmajā un pēdējā sarunā mans patēvs pateica ko tādu, ko nemūžam neaizmirsīšu: “Es nezinu, ko tavs tēvs tev ir stāstījis, bet viņš bija tāda viduvējība.” Un tad viņš vēlreiz uzsvēra: “Viņa brālim bija izcili dotumi, bet viņš bija viduvējība.” Šie vārdi turpināja atbalsoties manā dvēselē. Todien, kad devāties projām, es sapratu – ja savā dzīvē nepieņemšu cita veida lēmumus, manas dzīves stāsts būs: “Viņš vienkārši bija viduvējība.”

Esmu pārsteigts, cik daudziem cilvēkiem ir vajadzīga atļauja, lai kaut ko uzsāktu. Bet gandrīz nevienam nav vajadzīga atļauja, lai kaut ko beigtu.

Mūs visus vajā viena lieta – biedējošā apziņa, ka nekad pilnībā līdz galam neizmantojam visu, kas ir mūsos. Jūs zināt, ka Dievs jūs ir radījis, Viņš ir devis jums nolūku, mērķi, nozīmīgumu, un jūsu dzīvei ir jābūt jēgpilnai. Es sāku rakstīt grāmatu ar nosaukumu “The Last Arrow: Save Nothing for the Next Life” (Pēdējā bulta – netaupi neko nākamajai dzīvei), jo gadu gaitā biju atklājis, ka pazīstu tik daudz cilvēku ar īpašu potenciālu un spējām, skatoties uz kuriem, šķita – viņi spēs paveikt tik daudz, bet viņu dzīves nekad neatspoguļoja to, ko pārējie viņos saskatīja. Sāku saprast, ka dzīves centrā nav talants vai gudrība, dāvanas vai prasmes. Tajā ir tik daudz kas vairāk.

Daudzi no mums dzīvo, turoties pie tās situācijas, kurā esam, jo tur mūs vislabāk pieņem. Mēs baidāmies atrasties no sava bara un kļūt par to vienreizējo cilvēku, kādu Dievs mūs radījis. Jo tad, kad kļūsim par to, kādu Dievs mūs ir radījis, nebūsim līdzīgi nevienam citam pasaulē. Nevienam nevarēs mūs saprast vai izskaidrot, reizēm viņi nespēs mūs pieņemt. Mums ir jāuzdod sev jautājums: “Kā lai es kļūstu par to cilvēku, kāds tiku radīts? Kā lai es realizēju visu potenciālu, kas slēpjas mani? Kā lai es pārtraucu dzīvot tajā, kas ir ierasts? Kā lai es izlaužos no viduvējības inerces un kļūstu par cilvēku, kas palīdz citiem atklāt savu īsto “es”?”

Es tik ļoti gribētu katru rītu pamosties ar apziņu, ka man ir dots apsolījums uzvarēt, man ir apsolīta pilnīga uzvara. Vai tas nebūtu apbrīnojami – zināt, ka to, ar ko šobrīd cīnāties savā uzņēmumā, dzīvē, ģimenē, karjerā, draudzē – to visu uzvarēsiet. Esmu pārsteigts, cik daudziem cilvēkiem ir vajadzīga atļauja, lai kaut ko uzsāktu. Bet gandrīz nevienam nav vajadzīga atļauja, lai kaut ko beigtu. Cik daudzi no mums ir sajaukuši tos brīžus dzīvē, kad domājam, ka esam izgāzušies, bet patiesībā tikai pielikām punktu? Cik daudzi no mums ir samierinājušies ar dzīvi, kura ir kaut kas daudz necilāks par dzīvi, kāda mums būtu jādzīvo? Ne tāpēc, ka mūs kāds atturētu, bet tāpēc, ka pietrūkusi pārliecība vai ticība darīt to, kam esam radīti... Cik daudzi no jums taupa labāko nākamajai dzīvei, kaut arī mums ir dota tikai šī dzīve?

Es rakstīju grāmatu, biju manuskripta vidū. Pabeidzu rediģēšanu, un tam visam pa vidu centos tikt pie dzīvības apdrošināšanas. Septiņus gadus biju centies dabūt dzīvības apdrošināšanu, tomēr nekad nekvalificējos dzīvības apdrošināšanai, kaut arī jutos vesels. Ārsti nevarēja pateikt, kas īsti nav kārtībā. Kopā ar sievu Kimu devāmies pie ārsta uz ikgadējo pārbaudi. Es gaidīju, kad viņš paziņos, ka esmu pilnīgi vesels. Bērni arī mūs gaidīja, lai visi kopā varētu nosvinēt to, ka beidzot varēšu dabūt apdrošināšanu. Ārsts paskatījās uz mani un teica: “Tev ir vēzis.” Šie vārdi šķita tik sirreāli, jo bija tik negaidīti. Tas bija gandrīz kā ārpusķermeņa mirklis, it kā ārsts šos vārdus teiktu kādam citam. Es paskatījos uz Kimu un ieraudzīju izmisumu viņas acīs. Pēc tam mums tas bija jāpasaka Āronam un Mērijai. Es redzēju, kā šī ziņa satrieca mūsu bērnus. Tas bija ļoti grūts laiks. Uzzināju, ka vēzis man ir bijis jau ilgu laiku, tas jau bija progresējis, un es biju augsta riska kategorijā. Es nezināju, vai “The Last Arrow” nebūs pēdējā grāmata, ko sarakstīšu. Nodomāju, ka tas gan būtu dīvaini, ja tā tiešām izrādītos mana “pēdēja bulta”.

Tajā vakarā, kad uzzināju, ka man ir vēzis, devos mājās. Es atvēru manuskriptu 93. lapā un izlasīju priekšpēdējo teikumu, ko biju uzrakstījis gadu iepriekš un biju piemirsis. Tur bija teikts: “Man jums jāpasaka, pirms jūs to uzzināt no kāda cita, ka es mirstu.” Es šos vārdus biju uzrakstījis gadu pirms uzzināju par vēzi. Bet tajā vakarā tas bija pirmais teikums, ko izlasīju manuskriptā. Tas bija sirreāli - izlasīt to, ko biju rakstījis pirms gada. Tā, it kā tie būtu vārdi no laika kapsulas, kuri gaidīja, kad būšu gatavs saskarties ar šo realitāti. Bet nozīmīgākais, ko biju uzrakstījis, nebija šis teikums, bet gan nākamais – “Bet tieši tāpat arī jūs.” Tā ir realitāte. Problēma ir tā, ka vairums no mums

Kad Dievs ir vienīgais, kuru jūs bīstaties, Dievs var iznīcināt bailes un atbrīvot jūs savā mīlestībā.

dzīvo tā, it kā mēs nemirtu. Vairums no mums rīkojas tā, it kā mēs dzīvotu mūžīgi. Ja gadījumā to nezināt, man jāinformē jūs, ka mirstiet. Jums pret šo brīdi jāizturas kā pret kaut ko svētu un nozīmīgu. Jums katra diena jādzīvo tā, it kā tā būtu jūsu dzīves pēdējā diena. Tad es devu sev atļauju just visu, ko es vēlos just. Ja es būšu nobijies, tad arī jūtīšos nobijies. Ja jūtīšos dusmīgs, būšu dusmīgs. Ja rūgtuma pilns, tad tāds arī būšu. Es jūtīšu to, ko jūtu, es neizlikšos. Tomēr, es nekad nejutu rūgtumu, pat nevarēju iedomāties par to, jo esmu nodzīvojis tik skaistu dzīvi. Kā gan es varētu just rūgtumu pret Dievu vai dzīvi, ja mans ceļojums ir bijis tik apbrīnojams? Es nekad nejutu dusmīgs, jo sajutu, ka mana dzīve ir bijusi nesamērīgi laba, esmu piedzīvojis to, par ko citi tikai sapņo. Bet mani visvairāk pārsteidza, ka nekad nebiju nobijies. Varbūt rīt būšu nobijies, bet varu jums teikt, ka līdz šim brīdim neesmu izjutis bailes.

Kad saskāros savā dzīvē ar vēzi, biju skatījies acīs nāvei jau pirms vairākiem desmitiem gadu. Es varēju teikt kā modes industrijā: “Nāve ir tik vecmodīga.” Dažiem no jums nāve ir vēl tikai priekšā, tāpēc jūs dzīvojat bailēs. Bet es vēlos jums teikt, ka bailu otrā pusē ir brīvība. Visu, pēc kā jūs ilgojaties, ko jūs cerat, visus sapņus, vēlmes un ilgas, ko Dievs jums ir ielicis sirdī, jūs varēsiet sasniegt tikai tad, kad iziesiet caur

bailēm uz brīvību. Tajā brīdī es noturēju nelielas personīgas bēres. Tajā brīdī es nomiru un pie sevis teicu: “Dievs, es vēlos dzīvot dzīvi, kurā esmu brīvs no bailēm no nāves.” Jo nāvei ir ļoti daudz sabiedroto. Kad baidāties no nāves, baidāties arī no neveiksmēm, no atraidījuma, no neskaidrības, ko nes nākotne, no nestabilitātes, kas valda pasaulē ap jums. Es pazīstu pārāk daudz cilvēku, kuri apgalvo, ka viņiem ir ticība, bet viņus ir pilnībā paralizējušas bailes. Nāvei ir jābūt jūsu pagātnē. Kad uzsākat attiecības ar Visuma radītāju, viņš nāvi noliek jūsu pagātnē. Nākotnē ir tikai dzīvība. Ja jūs netiksiet galā ar bailu paralizējošo varu savā dzīvē, tad jūs nekad nedzīvosiet to dzīvi, kurai esat radīti. Jūsu brīvība ir bailu otrā pusē. Tāpēc pārstāji bēgt no tā, kas jūs biedē. Ejiet tam pretī un redzēsiet, kā jūs izlauzīsieties tam cauri. Jūsu brīvība ir bailu otrā pusē, izcilība ir sāpju otrā pusē. Es varu jums droši teikt, ka bailēm nav varas pār manu dzīvi. Nav tā, ka man nav bijis bail. Man ir glēvuļa gēni. Bet tam, no kā baidāties, ir vara pār jūsu dzīvi. Ja jums ir bail no augstuma, jūs paliekat lejā. Ja bail no pūļa, meklējat vientulību. Tas, no kā baidāties, ir kā robežas ap jūsu

Nedomāju, ka Dievs ienāca cilvēces vēsturē, lai palīdzētu izvairīties no sāpēm. Viņš nāca, lai parādītu ceļu cauri sāpēm.

brīvību. Un te ir kaut kas skaists, kas iespējams tikai attiecībās ar Dievu, kā Bībelē teikts: “Pilnīga mīlestība aizdzen bailes.” Kad Dievs ir vienīgais, kuru jūs bīstaties, Dievs var iznīcināt bailes un atbrīvot jūs savā mīlestībā.

Čikāgā dzīvoja Maikls Džordans, viņš lika basketbolam izskatīties vieglam. Mēs dzīvojam izcilības mitoloģijas epicentrā, jo ir vesela paaudze, kura redzējusi cilvēkus augstākajā līmenī, bet nav redzējusi, kas notiek aiz priekškara – liela upurēšanās, mērķtiecība, disciplīna un sāpes, kas vajadzīgas, lai sasniegtu tādu izcilības līmeni. Mums šķiet, ka sāpes ir tas, kas nosaka mūsu robežas. Bet sāpes nenosaka mūsu robežas. Sāpes ir mūsu izcilības robežas. Ar tām sākas izcilība.

Mani draugi ateisti saka: “Ervin, kādi tev ir pierādījumi, ka dzīve pēc nāves eksistē?” Es saku: “Es saprotu, kāpēc tu uzdod šo jautājumu, jo vienīgais pierādījums dzīvei pēc nāves ir dzīve pirms nāves. Ja tu neesi dzīvs pirms nāves, protams, ka tev būs bail no nāves. Jo vienīgais, ko tu zini, ir nāve.” Bet man ir pilnīga pārliecība, ka ir dzīve pēc nāves, jo es jau esmu piedzīvojis un iepazīs dzīvi pēc nāves. Es zinu, ka mani draugi, kuri ir ateisti, agnostiķi, budisti, hinduisti, musulmaņi, – viņi visi ir daļa no mana stāsta, un es gribu, lai viņi zina, ka sāpes mūsu dzīvi neierobežo.

Mūsos ir daudz vairāk, nekā mēs spējam iedomāties. Es vēlos, lai cilvēki, kuri ir tik nobijušies, celtos un atkal sāktu dzīvot. Tie, kuru sapņi ir sagrauti, kurus ir pilnīgi sadragājušas neveiksmes un kļūdu drupas. Es vēlos, lai viņi zina, ka viņu sāpes nav viņu dzīves robeža. Katrā cilvēkā mājo izcilība, bet ir jābūt gatavam iziet cauri savām sāpēm, lai ieietu izcilībā. Es apzinos, ka daudzi no jums šobrīd piedzīvo sāpes. Daudziem cilvēkiem sāpes ir viņu dzīves definīcija. Bet, ja dzīvojat ticības dzīvi, ja esat saiknē ar Dievu, kurš jūs ir radījis, tad saprotat, ka viņa dēls Jēzus ienāca cilvēces vēsturē, mājāja mūsu vidū, dzīvoja skaistu un pilnīgu dzīvi. Šis Dievs dzīvoja ar miesu un asinīm un tad tika sists krustā. Viņš nomira vismokošākajā, pazemojošākajā nāvē – sists, sadauzīts driskās, apsmiets, pazemots... Ja Jēzus vēlētos mums kaut ko pateikt, Viņš teiktu, ka sāpes nav mūsu stāsta beigas. Jo pat Jēzus izcilība bija viņa sāpju otrā pusē. Nedomāju, ka Dievs ienāca cilvēces vēsturē, lai palīdzētu izvairīties no sāpēm. Viņš nāca, lai parādītu ceļu cauri sāpēm. Esmu pārliecināts, ka jūsos mīt izcilība. Ja jūs ieiesiet savās sāpēs un staigāsit tajās. Ja ticēsiet, ka Dievs jūsu ievainojumu, rētu un vilšanās otrā pusē ir sagatavojis kaut ko apbrīnojamu. Un tad jūs redzēsiet, ka ne tikai jūsu brīvība ir bailu otrā pusē, ne tikai izcilība ir sāpju otrā pusē, bet jūsu nākotne ir jūsu kļūdu otrā pusē. Mums daudziem ir pieņemums, ka kļūdas ir mūsu kā personības beigas. Es saprotu, kāpēc. Bet Dievs neraksturo jūsu dzīvi, izvēloties sliktākos brīžus. Dievs definē jūs, izvēloties vislabākos. Dievs jūsos redz izcilību, ko jūs pats neredzat. Viņš redz jūsos nākotni, ko jūs pat nespējat iztēloties. Jums jāsaprot, ka kļūdas nav stāsta beigas.

Es neesmu cilvēks, kurš ir piedzīvojis vienu veiksmi pēc otras. Es stāvu jūsu priekšā kā cilvēks, kurš ir pieļāvis vienu kļūdu pēc otras. Esmu piedzīvojis sirdssāpes un nodevību. Vilšanos. Esmu raudājis tik gauži, ka domāju – noslikšu pats savās bēdās. Brīžam esmu teicis Dievam: “Nezinu, vai spēšu spert vēl vienu soli.”

Pirms 40 gadiem man bija satikšanās ar Visuma radītāju. Šī satikšanās pārmainīja manu dzīvi. Pirms tam nebiju domājis, ka tas iespējams. Cilvēki jautā: “Kas tevi motivēja atdot dzīvi Jēzum?” Man galīgi nerūpēja debesis. Man šķita, ka cilvēki, kuri runā par debesīm, ir savādnieki. Man nerūpēja elle; cilvēki, kas par to runāja, bija pārāk notiesājoši. Man bija bail, ka dzīvošu un nomiršu un neko jēdzīgu ar savu dzīvi neizdarīšu. Man bija bail, ka patēvam būs izrādījusies taisnība – esmu tikai viduvējība. Man bija bail noslikt pašam savā viduvējībā un nenodzīvot to dzīvi, kādai esmu radīts. Es gribu, lai jūs zināt – ir dzīve, kas jūs gaida. Un ticība nav ceļš, kas ved ārpus drosmes, tas nav ceļš, ar ko izvairīties no upura. Ticība dod spēku un enerģiju, lai ieietu savās sāpēs, bailēs un kļūdās. Un, kad ievilksiet savu pēdējo elpu, lai jūsu bultu maks ir tukšs un pēdējā bulta ir jūsu rokās.

Sagatavoja

Liene Katrīna Batkovska

Jelgavas draudze

THE GLOBAL LEADERSHIP SUMMIT

Lūgšanas par vajātajiem

dzīvē, kā arī saņem apdraudējumus dzīvībai un veselībai.

Sociālie un kultūras cēloņi reizēm var kļūt par kristiešu vajāšanu iemeslu. Cilvēkiem ir tendence būt neiecietīgiem pret atšķirīgo. Piemēram, nacionālisma politikas uzplaukuma iespaidā Indijā arvien vairāk kristiešu piedzīvo vajāšanas, jo tiek sagaidīts, ka būt indietim ir būt hinduistam.

Izšķir divu veidu vajāšanas – tiešās un netiešās. Tiešās vajāšanas ir ierobežojumi Bībeles lasīšanai un draudzes dzīvei, aizturēšana, ieslodzīšana, spīdzināšana, nogalināšana, kā arī uzbrukumi cilvēkiem vai īpašumiem. Tiešās vajāšanas var izpausties arī kā piespiedu konvertēšanās citā reliģijā un noziegumi pret sievietēm. Katru dienu sešas sievietes tiek pazemotas, izvarotas vai ar varu konvertētas un apprecinātas ar vīru musulmani. Netiešās vajāšanas nav tik uzkrītoši vardarbīgas, taču tām ir lēna un tālejoša iedarbība. Tie, kas piedzīvojuši PSRS laikus, atpazīst tās no savas personīgās pieredzes. Ierobežojumi iegūt izglītību vai arī ierobežojumi strādāt vienā vai citā darbā ir ļoti tipiska netiešo vajāšanu forma. Tāpat arī tiesību ierobežojumi vai arī liegumi. Daudziem eiropiešiem Maldivu salas ir eksotisko ceļojumu gala mērķis, taču retais zinās, ka kopš 2008. gada konstitūcijas labojumiem Maldivu pilsonību var saņemt tikai musulmaņi.

Katru gadu starptautiskā organizācija *Open Doors* (www.opendoorsusa.org) apkopo sarakstu ar 50 valstīm, kurās visvairāk tiek apspiesta ticība. Valstis, kurās ir ekstrēmas vajāšanas: Ziemeļkoreja, Afganistāna, Somālija, Libija, Pakistāna, Sudāna, Eritreja, Jemena, Irāna, Indija un Sirija. Valstis, kurās ir ļoti augsts vajāšanu līmenis: Nigērija, Irāka, Maldivu salas, Saūda Arābija, Ēģipte, Uzbekistāna, Mianmāra, Laosa, Vjetnama, Centrālāfrikas Republika, Alžīrija, Turkmenistāna, Mali, Mauritānija, Turcija, Ķīna, Etiopija, Taizemē, Indonēzija, Jordānija, Nepāla, Butāna, Kazakstāna, Maroka, Bruneja, Tunisija, Katara, Meksika, Kenija. Augsts vajāšanu līmenis ir Krievijā, Malaizijā, Kuveitā, Omānā, Apvienotajos Arābu Emirātos, Šrilankā, Kolumbijā, Bangladešā, Palestīnā, Azerbaidžānā.

Atzīmējiet novembrī Lūgšanu svētdienu par vajātajiem kristiešiem pasaulē arī savā draudzē! Gadā ir 52 nedēļas, bet sarakstā 50 valstis. Lietojiet šo sarakstu visa gada garumā, katru svētdienu draudzē aizlūdzot par vajātajiem kristiešiem vienā no šīm zemēm.

Pēteris Eisāns

Madonas draudzes mācītājs

Pirms apmēram astoņiem gadiem Mateja dievnamā man bija saruna ar draudzes māsu Lidiju Lasmani-Doroņinu par lūgšanas nozīmi. PSRS režīma laikā viņa daudzus gadus kā politiski represētā bija pavadījusi ieslodzījumā. Līdz pat šai dienai atceros viņas teiktos vārdus: “Kad es biju ieslodzīta aiz augstām sienām un dzelzs atslēgām, spēku izturēt un cerību deva tas, ka es zināju, ka par mani Dievu lūdz daudz cilvēku visā pasaulē.” Viņas teiktajā bija neuzspēlēta dievbijība un dziļa personīgā pieredze.

“Lūdziet par mums!”, tie ir vārdi, ko visbiežāk saka ticības dēļ vajātie visā pasaulē. Katru gadu visā pasaulē draudzes novembra pirmo vai otro svētdienu atzīmē kā Lūgšanu svētdienu par vajātajiem kristiešiem pasaulē. Apustuļi aicināja kristiešus būt empātiskiem un neaizmirst ticības biedrus, kas atrodas ieslodzījumā ticības dēļ (Ebrejiem 13:3).

Pievienojies ar savu draudzi globālai lūgšanai par tiem, kas cieš Evaņģēlija dēļ. 20. gadsimtā ticības dēļ tika vajāti vairāk cilvēku nekā visos iepriekšējos 19 gadsimtos kopā ņemot. Vairāk nekā 215 miljoni kristiešu pasaulē dzīvo vajāšanu apdraudējumā. Aizvadītā gada laikā ticības dēļ pasaulē dzīvību zaudēja 4136 kristieši, bet 1266 dievnami piedzīvoja uzbrukumus.

Mūsdienu vajāšanām ir trīs galvenie cēloņi.

Marksistiskā ideoloģija. Ziemeļkorejā, Vjetnamā, Laosā, Ķīnā un Kubā kristiešu vajāšanas rosina ateistiskais komunistu režīms.

Islams. Daudzās bijušajās PSRS republikās islams bija kļuvis kā noteiktas etniskās grupas kultūras mantojums, taču tādās islama fundamentālisma zemēs kā Saūda Arābijā, Irānā, Irākā, Pakistānā un arī Ēģiptē, daudzi kristieši ticības dēļ cieš ierobežojumus savā ikdienā.

ALBA Kongress 2019

16.-18. augustā Bukskauntijas (ASV) latviešu baptistu draudzes telpās notika Amerikas Latviešu baptistu apvienības (ALBA) Kongress, kura tēma bija "Vai kā Jona? Vai kā Jēzuss? Kāds esmu es?"

Pirmā kopdziesma ALBA Kongresa dienu dievkalpojumā bija ar Latvijas baptistu celmlauža Jāņa Inča vārdiem "Dārgais brīdis nu atkal ir novēlēts mums...". Šie vārdi izteica dalībnieku izjūtas, kad piektdienas rītā Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes dievnama sētā tiek uzvilks Amerikas zvaigžņotais karogs un Latvijas sarkanbaltsarkanais karogs. Pēdējā pantā minētajā dziesmā dziedam: "Mēs nāksim reiz pilsētā paliekamā, kur labi pie Jēzus mums būs". Šī ir pārliecība, kas vadījusi un veidojusi Apvienības darbu šajos 69 gados, kopš tās dibināšanas 1950. gadā Bukskauntijas dievnāmā.

Rīta cēliens piektdienas un sestdienas rītos sākas ar svētbrīžiem Līlijas Pencas un Intas Augstrozes vadībā. Klausītāju rindās ir brāļi un māsas no Bostanas, Čikāgas, Filadelfijas, Klivlandes, Toronto un, protams, arī no Bukskauntijas. Rīta svētbrīdim seko kopdziedāšana Ilzes (Celmiņas) Diaz un Dr. Ritas Pencas vadībā. Pirmo Bībeles studiju par Jonas grāmatas pirmo un otro nodaļu sniedz ALBA priekšsēža biedrs Pēteris Alje, tās tēma: "Noraidot Dieva aicinājumu: Neuzticamais pravietis – Bēgot no žēlastības Dieva". Studiju par trešo un ceturto nodaļu nākamajā dienā sniedz mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš – "Noraidot Dieva vēsti: Nepateicīgais pravietis – Bēgot no Dieva žēlastības vēsts". Pēc vakara jundas visi Kongresa dienu dalībnieki pulcējas vakara svētbrīdī, kurā runā ALBA sekretārs Juris Alksnītis. Temats vakara pārdomām: "Glābšana ir pie Tā Kunga!" Diena beidzas ar Gata Ķera vadīto programmu pie ugunsкура. Kongresa beigu svētbrīdī ar Svēto Vakarēdienu sestdienas vakarā vada Pēteris Alje.

Kongresa dievkalpojumā svētdienas rītā runā mācītājs Dr. Pauls Barbins. Svētrunas temats: "Četri "bet" un viena liela zivs". Svētdienas pēcpusdienas sanāsmē skatāmies Vairas Gertneres foto uzņēmumus no viņas nesenā ceļojuma pa Latviju. Sirdī skan tautas lūgšana "Dievs, svēti Latviju!" Kaut arī Latvija šodien ir brīva valsts, arī pašlaik tai pastāv dažādi apdraudējumi. Atvadoties spiežam cits citam roku un, skatoties brāļim vai māsai acīs, sakām: "Ja Dievs vēlē, tiksimies nākamajā gadā!"

Dr. Uldis Ukstiņš
mācītājs, ALBA priekšsēdis

Sirdis runā vienā valodā

Draudžu dibināšanas un jauno draudžu forumā Rojā no 20. līdz 21. septembrim tikās komandas, kuru sirdis deg par jaunu draudžu veidošanu. Viesnīcā "Rojas Pērle", kurā saimnieko topošās Rojas baptistu draudzes dalībnieki, kopā sanāca desmit komandas, kas, sekojot savam aicinājumam, bija mērojušas ceļu no dažādām vietām Latvijā, pat no Krāslavas un Daugavpils.

Forumā laikā bija iespēja atkal pārliecināties, ka, par spīti dažādībai, mūs vieno viens mērķis un mīlestība uz Dievu. Dažādie vecumi, dzīvesvietas, praktiski ikdienas sīkumi un arī valodas atšķirības palīdz citam no cita mācīties un iegūt jaunu pieredzi. Šajā reizē īpaša bija sadraudzība un vienotība latviešu un krievu draudžu vidū, kas forumā bija līdzīgi pārstāvētas – piedalījās dalībnieki no četrām krievu un sešām latviešu draudzēm.

Caur kopīgu darbu, diskusijām un jaunām atziņām dalībnieki domāja par sapņiem un nepieciešamajām pārmaiņām, lai tos īstenotu dzīvē. Ko atnest un pārstāt darīt? Piemēram, citu vainošanu, gaidīšanu uz citiem, u.c. Un ko, gluži pretēji, turpināt darīt, audzēt un attīstīt. Piemēram, Bībeles studēšanu, svētdienskolu, mācekļu veidošanu, u.c. Lekcijas, kopīgās diskusijas, iedziļināšanās svarīgos draudžu jautājumos un arī neformālās sarunas šajās dienās vienoja un stiprināja atbraukušos, lai spēcīgāk apzinātos gan katras atsevišķās komandas nozīmīgumu, gan visu kopējo spēku Dieva darbā.

Sabīne Kleinhofa-Prūse
Topošā Rojas draudze

Aizlūgšanu kalendārs oktobris

01 Starptautiskā senioru diena Pateiksimies Dievam par senioriem un viņu devumu mūsu dzīvēs; lūgsim par viņu vajadzību apmierināšanu, lai viņi šo dzīves posmu var izdzīvot aktīvi un cieņpilni.	07 Pateiksimies par rudens veltēm, ievāktu ražu un Dieva svētībām aizvadītajā vasarā, par darbu un dienīško maizi mūsu galdā; svinot Pļaujas svētkus, parūpēsimies par mazāk nodrošinātiem tuviniekiem un draudzes locekļiem.	13 Pateiksimies un izdzīvosim Jēzus Kristus apsoliņumu: "ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība. Nevieni netiek pie Tēva kā vien caur mani." (Jāņa 14:6)	20 Pateiksimies par gudrību un padomu no Dieva Vārda. "Tavs Vārds ir manu kāju spīdekļi un gaišums uz maniem ceļiem." (Psalmi 119:105)	26 Pateiksimies par Nīcas misijas staciju, vadītāju Aivaru Vadoni un viņa ģimeni.
02 Lūgsim par Tukuma draudzi, sludinātāju Raivi Deksnī un viņa ģimeni; par draudzes vienotību un garīgu atmodu.	08 Lūgsim par Užavas draudzi, sludinātāju Egilu Ozoliņu un viņa ģimeni; par Dieva vadību draudzē un svētdienskolā, par vienotību un sadraudzību, kopīgi lūdzot un kalpojot. Pateicība par draudzes 158. gada svētkiem.	14 Lūgsim par Valdemārpils-Ārlavas draudzi, garīdznieka v.i. Jāni Vadoni un viņa ģimeni; par garīgo briedumu, pazemību un lēnprātību kalpotājiem, Svētā Gara vadību un spēku draudzes vadībai.	21 Lūgsim par Ventspils draudzi, mācītāju Pēteri Tervitu un viņa ģimeni; par draudzes atjaunošanos un baznīcas atjaunošanu; par draudzes 160 gadu jubileju (2021. gadā), piepildot draudzes pieaugšanas aicinājumu "160+".	27 Lai lūdzam un saņemam spēku Dieva Vārdā: "Stiprini mani, lai es piedzīvotu palīdzību un lai es turētos pie Taviem likumiem vienmēr." (Psalmi 119:117)
03 Lūgsim par topošo Kalētu draudzi, vadītāju Guntaru Lašauri un viņa ģimeni.	09 Lūgsim par Krievijas evaņģēlisko kristiešu Baptistu savienību ar 1818 draudzēm un 76070 locekļiem.	15 Lūgsim par Valmieras draudzi, mācītāju Lauri Tartaru un viņa ģimeni; par svētdienskolas vadītāju un muzikālās kalpošanas vadītāju; par mazajām grupām, kuras uzsākas jaunajā sezonā.	22 Lūgsim par studentiem, kas uzsākuši mācības BPI "Pastorālās kalpošanas" un "Draudzes vadības" programmās, lai gudrība, neatlaidība un izturība mācību procesā; par BPI vadītājiem un pasniedzējiem.	28 Lūgsim par Ventspils krievu draudzi, sludinātāju Oskaru Ābeltiņu un viņa ģimeni; par jauniešiem un svētdienskolu, draudzes locekļu garīgo izaugsmi un evaņģelizāciju pilsētā.
04 Lūgsim par tām pasaules vietām, kur valda nabadzība, kara briesmas, dabas katastrofu sekas, lai Dieva mīlestības roka aplāj šīs teritorijas un cilvēku sirdis.	10 Pateiksimies par savu valsti Latviju, ka varam dzīvot, kalpot un strādāt šajā zemē, saskatot savu pienesumu arī Debesu valstībai.	16 Lūgsim par Francijas Baptistu draudžu savienību ar 115 draudzēm un 6385 locekļiem.	23 Lūgsim par Izraēlas Baptistu savienību ar 19 draudzēm un 800 locekļiem.	29 Lūgsim par gatavošanos GLS vadītāju konferencei, par vadības komandu un brīvprātīgajiem; par cilvēkiem, kas apmeklēs konferenci.
05 Lūgsim par Uguņciema draudzi, sludinātāju Aivaru Kalnu-Kalnbergu un viņa ģimeni; par garīgu atmodu Uguņciemā, Dieva Gara spēku draudzei pasludināt Evaņģēliju, neraugoties uz pretpēkiem.	11 Lūgsim par Vaiņodes draudzi, sludinātāju Edgaru Purmali un viņa ģimeni; par kalpotājiem un draudzes locekļiem, lai Dievs stiprina garīgi un fiziski.	17 Lūgsim par LBDS apvienību un nozaru vadītājiem, lai Dieva Gars piepilda, dod jaunus mērķus un idejas kalpošanā draudzēm.	24 Lūgsim par cilvēkiem, kas grūtībās un slimībās, par slimo aprūpētājiem; par ģimenēm, kurās ir bērni ar īpašām vajadzībām, lai Dievs atvieglo apstākļus, dziedina, stiprina un atjauno.	30 Lūgsim par Ungārijas Baptistu savienību ar 368 draudzēm un 11854 locekļiem.
06 Skolotāju diena Pļaujas svētki Pateiksimies par skolotājiem un darbu, ko viņi dara; lai Dievs dod gudrību, mīlestību un izturību, izglītojot jauno paaudzi; par jauno izglītības reformu.	12 Lūgsim par LBDS Garīdznieku konferenci, kas notiek Jelgavā, lai tā norit savstarpējā sapratnē un sadraudzībā citam ar citu un Dievu; lai savstarpējā pieredzes apmaiņa dod jaunas idejas un stiprina kalpošanā savās draudzēs. LBDS Garīdznieku konference	18 Pateiksimies par topošo Valmieras draudzi, mācītāju Andri Akmeni un viņa ģimeni.	25 Lūgsim par Ziedkalnes draudzi, sludinātāju Eināru Vanagu un viņa ģimeni; lai draudze aizsniegtu apkārtnes cilvēkus ar Evaņģēliju un nostiprinātu viņus ticībā, lai kristietība tiktu izdzīvota praktiski.	31 Reformācijas svētki – 502. gadadiena Pateiksimies par Reformācijas aizsācējiem, īpaši Mārtiņu Luteru, kas aktualizēja Svēto rakstu autoritāti un mācību par pestīšanu ticībā uz Dieva žēlastību. Lūgsim, lai Dieva Gars atjauno mūsu prātus un sirdis ik dienas.
Bībeles lasījums 30.09.-6.10. Psalmi 117-118 Apustuļu d. 3-4	Bībeles lasījums 07.10.-13.10. Psalmi 119 Apustuļu d. 5-6	Bībeles lasījums 14.10.-20.10. Psalmi 120-121 Apustuļu d. 7-8	Bībeles lasījums 21.10.-27.10. Psalmi 122-124 Apustuļu d. 9-10	Bībeles lasījums 28.10.-03.11. Psalmi 125-127 Apustuļu d. 11-12

Aizlūgšanu kalendārs novembris

01 Pateiksimies Dievam par rudens svētību, kad varam izvērtēt paveikto, sagatavoties ziemai; par aizvadīto Baznīcas gadu.	08 Lūgsim par GLS vadītāju konferences norisi un dalībniekiem; lai spēks vadītājiem un brīvprātīgo komandai; lai lekcijās dzirdētais un gūtā pieredzes apmaiņa tiek pielietoti personiski, draudzes kalpošanā un darba vidē. 8.-9. novembris GLS vadītāju konference	14 Lūgsim par mieru pasaulē. Par ticības dēļ vajātājiem un bēgļiem, kas meklē patvērumu citās zemēs.	20 Lūgsim par Nīderlandes Baptistu savienību ar 77 draudzēm un 10606 locekļiem.	26 Lūgsim un pateiksimies par savām ģimenēm un tuviniekiem; par mūsu garīgajām mājām – draudzi.
02 Lūgsim, lai mūsu dzīve un kalpošana ir augļus nesoša dzīve un Debesu valstībai. "ES ESMU vīnakoks, jūs esat zari. Kas manī paliek un es viņā, tas nes daudz augļu." (Jāņa 15:5)	09 Pateiksimies par Dieva rūpēm par mums un mūsu vajadzībām, kas atbrīvo mūs no nemiera un raizēm. (Filipiešiem 4:6-7)	15 Lūgsim par Aizputes draudzi, mācītāju Jāni Balodi un viņa ģimeni; lai Dievs turpina celt savu draudzi ticībā, ka mūsu Dievs ir liels un Viņam viss ir iespējams; par draudzes praktisko kalpošanu – lai ikviens pieliktu savu sirdi un rokas Viņa Valstības darbā.	21 Pateiksimies par Gaujas misijas staciju un vadītāju Māri Skaistkalnu un viņa ģimeni.	27 Lūgsim par LBDS bīskapu, padomi, nozaru vadītājiem, BPI vadību un pasniedzējiem, lai Dieva gudrība, spēks un mīlestība vada viņus. <i>Sirsniņi sveicam mācītāju Mārtiņu Balodi 50 gadu jubilejā!</i>
03 Bāreņu svētdiena Aizlūgsim par mazāk aizsargātajiem un savu iespēju robežās sniegsim atbalstu bērniem aprūpes iestādēs. Atbalstīsim audžuģimenes un adoptētājus, lai katrs bērns justos mīlēts un drošībā.	10 Starptautiskā Lūgšanu diena par vajāto Baznīcu Pateiksimies Dievam, ka Baznīca ir pastāvējusi cauri laikiem un gadsimtiem, izturējusi vajāšanas un grūtības. Dievs ir bijis žēlsirdīgs un labs.	16 Lūgsim par veciem un vientuļiem cilvēkiem, par viņu aprūpi un vajadzībām; kalposim viņiem Jēzus vārdā. (Mateja 25:35-40)	22 Lūgsim par Alūksnes draudzi un vadītājiem, par BPI studenta Dzintara Strodāna praksi draudzē; par iespēju draudzei kalpot savai pilsētai un tās iedzīvotājiem viņu vajadzībās, tā piepildot Jēzus vārdus: "Jūs esat zemes sāls..." (Mateja 5:13).	28 Lūgsim par Polijas Baptistu savienību ar 86 draudzēm un 5000 locekļiem.
04 Pievienosimies pasaules baptistu sieviešu lūgšanām ar vienojošo tēmu – kalpošana. Pasaules baptistu sieviešu Lūgšanu diena	11 Lāčplēša diena Lūgsim par Latvijas armiju, karavīriem, vīrsniekiem, kapelāniem; pateiksimies par 1919. gada 11. novembra brīvības cīņu dalībniekiem un viņu drosmi.	17 Pateiksimies par tiem radošajiem un pašreizlīdzīgajiem cilvēkiem, kas Valsts svētku laikā saņem valdības apbalvojumus un pateicības. Lai Dievs viņus svētī!	23 Lūgsim par evaņģelizācijas iespējām savā pilsētā, novadā, lai darām savu draudzi atpazīstamu. <i>Sirsniņi sveicam Priekules draudzes sludinātāju Guntaru Lašauri 35 gadu jubilejā!</i>	29 Pateiksimies un slavēsim Dievu, ka Viņš mūs ir radījis brīnišķīgus un pilnībā pārzina mūsu sirdi, domas, darbus un dzīves ceļus. (Psalmi 139) <i>Sirsniņi sveicam Krimuldas draudzes sludinātāju Fridrihu Kaptānu 70 gadu jubilejā!</i>
05 Lūgsim par Ropažu topošo draudzi, sludinātāju Ilvaru Ieviņu un viņa ģimeni.	12 Lūgsim par Ainažu draudzi, sludinātāju Juri Vasuli un viņa ģimeni; par draudzes skaitlisko un garīgo pieaugumu; par muzikālo kalpošanu un lai Dievs dod risinājumu draudzes nama saimnieciskajām vajadzībām.	18 Latvijas Republikas proklamēšanas diena Lūgsim par savu valsti, lai tā piedzīvo garīgu un saimniecisku uzplaukumu, lai valsts vadītāji un katrs pilsonis uzņemtos savu atbildības daļu brīvas Latvijas nākotnei. Dievs, svētī Latviju!	24 Mirušo piemiņas (Mūžības) svētdiena Pateiksimies Dievam par dzīves laiku, par uzdevumu, kam Dievs mūs aicinājis, un mūžīgās dzīvības cerību. (Jāņa 11:25)	30 Pateiksimies par BPI Timoteja skolas absolventiem un lūgsim par viņu sekmīgu iesaistīšanos kalpošanā draudzēs un bērnu kalpošanas projektos. BPI Timoteja skolas 4. grupas noslēguma tikšanās
06 Lūgsim par Skotijas Baptistu savienību ar 168 draudzēm un 11200 locekļiem.	13 Lūgsim par Portugāles Baptistu savienību ar 72 draudzēm un 4800 locekļiem.	19 Lūgsim par Aizviķu draudzi, sludinātāju Arti Peterlevicu. Lūgsim par draudzes garīgo izaugsmi.	25 Lūgsim par Auces draudzi, sludinātāju Leonīdu Barsuku un viņa ģimeni; par Alfās kursa uzsākšanu, komandu un dalībniekiem; lai Dievs pievieno jaunus draudzes locekļus, kā arī par finansēm un resursiem draudzes telpu remontdarbiem.	
07 Lūgsim par Tilžas draudzi, mācītāju Nikolaju Vdovu un viņa ģimeni; jaunu spēku kalpošanas darbā draudzē un Tilžas apkaimē.				

Bībeles lasījums
28.10.-03.11.

Psalmi 125-127
Apustuļu d. 11-12

Bībeles lasījums
4.11.-10.11.

Psalmi 128-130
Apustuļu d. 13-14

Bībeles lasījums
11.11.-17.11.

Psalmi 131-133
Apustuļu d. 15-16

Bībeles lasījums
18.11.-24.11.

Psalmi 134-136
Apustuļu d. 17-18

Bībeles lasījums
25.11.-01.12.

Psalmi 137-139
Apustuļu d. 19-20

IEVADSEMINĀRS DRAUDŽU VADĪTĀJIEM

Invaliditāte un draudze

Kas ir invaliditāte?
Bibliskais skatījums uz invaliditāti
Invaliditāte manā baznīcā

š.g. 5. oktobrī plkst. 12.00 - 16.00

BIROJNĪCA - Rīgā
Dzirnavu ielā 84 k-2 (Berga Bazārs)

REĢISTRĀCIJA: EJ.UZ/IDSEMINARS

bāreņu
svētdiena

"Ikviens bērns
ir viena gādīga
pieaugušā
attālumā no
veiksmes stāsta"

3. novembris

Novembra pirmajā svētdienā
AICINĀM Latvijas draudzes aktualizēt
rūpes par bāreņiem un viņu aizstāvību

www.palidzibareniem.lv
Atbalsta Latvijas lielāko konfesiju vadītāji

KOORDINĒ:

Ziņas īsumā

- **Liepājas Cīānas draudzē** 4. augustā tika kristīti 4 cilvēki.
- **Jelgavas draudzē** 4. augustā draudzes nometnes laikā nometņu centrā "Ganības" tika kristīti 2 cilvēki. Šajā dienā arī **Mateja draudzes** nometnes laikā tika kristīti 2 cilvēki.
- **Liepājas Centra draudzē** 7. augustā tika kristīti 2 cilvēki.
- **Krāslavas draudze** 18. augustā svinēja kristības 5 cilvēkiem.
- 25. augustā kristību svētkus leriķos svinēja **Siguldas draudze** un **draudze "Gaisma"** – kopā tika kristīti 4 cilvēki.
- **Nāriņciema draudzē** 15. septembrī bija kristības 2 cilvēkiem.
- 29. septembrī **Rīgas Internacionālajā draudzē** svinēja kristības 1 cilvēkam.
- **Āgenskalna draudzē** Alfa kurss sāksies 1. oktobrī, **Auces draudzē** 1. nodarbība 6. oktobrī 15:00.
- 13. oktobrī **Saldus draudzē** Pļaujas svētku dievkalpojums un kristības Cieceres ezerā 11:00.
- 13. oktobrī **Tukuma draudzes** 128. gadasvētkos viesosies Jelgavas draudzes koris un sludinātājs Ainārs Ginters.
- **Mežgalciema baznīcā** notiks "Nedēļa ar labo vēsti". 6. un 13. oktobrī 11.00 un 18.00; 7.-12. oktobrī 18.00. Viesosies mācītājs Amadejs Vadonis no Berlīnes. Informācija: Aivars Vadonis, mob. 20452715.
- 20. oktobrī **Mateja draudzē** 152 gadu jubilejas dievkalpojumi.
- **Olaines topošā draudze** skolēnu brīvdienās, 21.-25. oktobrī, organizē "Rudens Bībeles skolu". Informācija: oskars.luusis@gmail.com.
- 10. novembrī **Valdemārpils-Ārlavas draudzē**, Cīruļos, ciemosies Kuldīgas baptistu draudzes koris. Dievkalpojuma sākums 12:00.
- 15. novembrī 19:00 **Mateja draudzē** koncerts "Latvijai 101". Piedalās Mateja draudzes kori un koris "Skaņupe".
- **Olaines topošajā draudzē** katru pirmdien un otrdienu notiek radošas attīstošas mūzikas nodarbības mazuļiem vecumā no 9 mēnešiem līdz 3 gadiem. Informācija: luse.elina@gmail.com
- **Mateja draudzē** reizi mēnesī notiek dievkalpojumi "At-rasts", kuros aicināti jaunie pieaugušie, studenti un katrs interesents. Tuvākie šādi dievkalpojumi 24. oktobrī un 28. novembrī 19.00.

Sveicam Siguldas draudzes "Gaisma" sludinātāju
Māri Skaistkalnu un dzīvesbiedri
Madaru ar meitas
Mijas Mārvelas
piedzimšanu.

Baptistu Vēstnesis

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 20390979, kanceleja@lbds.lv, www.lbds.lv
Izdevumu sagatavoja: biskaps Kaspars Šterns, Žanna Drūnese, Marika Kozlovska, Līva Fokrote, Līvija Godiņa, Elza Roze, Estere Roze, maketētāja Zane Spēlīte.
Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765, SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

2019. gada 8. - 9. novembris

2019

IZCILI LEKTORI AR GLOBĀLU IETEKMI

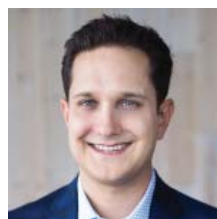
Kregs Grešels

Draudzes *Life.Church*
līdzdibinātājs un mācītājs

Bērs Grills

Piedzīvojumu meklētājs, autors,
TV raidījuma vadītājs

Džeisons Dorsijs

Z & Mileniāļu paaudzes
Nr. 1 lektors, pētnieks

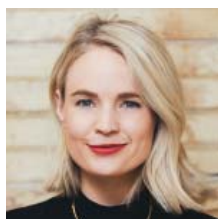
Daniela Striklande

Mācītāja, autore,
taisnības aizstāve

Patriks Lencioni

Autors, uzņēmuma *The Table Group* dibinātājs un
izpilddirektors

Liza Boanona

Uzņēmuma *Sseko Designs*
līdzdibinātāja un
izpilddirektore

Dr. Krišs Kandaja

Organizācijas *Home for Good* dibinātājs, sociālais
uzņēmējs, konsultants

Tods Henrijs

Aplādes *Accidental Creative*
dibinātājs, autors, vadības
konsultants

Džia Džangs

Bestselleru autors,
blogeris, uzņēmējs

Kriss Voss

Bijušais FIB ķīlnieku sarunu
vedējs, uzņēmuma *The Black Swan Group* dibinātājs un
izpilddirektors

Radža B. Sings

Zvērināts grāmatvedis,
uzņēmuma *M/s R.K. Khanna & Associates* vadošais
partneris

Bens Šērvuds

Disney Media Networks
bijušais valdes priekšsēdētājs,
Disney ABC Television bijušais
prezidents, bestselleru autors

Reģistrācija, vairāk informācijas: www.glslatvija.lv

Videokonferences norises vieta:

Ūnijas iela 99, Rīga, Kristīgā centra "Labā Vēsts" telpas

twitter.com/GLSLatvija

facebook.com/glslatvija

instagram.com/glslatvija

glsbroadcast.com

GLSnext

29368831 | info@glslatvija.lv